

STRANKA HRVATSKOG ZAJEDNIŠTVA

PRIOPĆENJE ZA JAVNOST

**DANA 29. SRPNJA 2011. GODINE ZADARSKI LIST VOX OBJAVIO JE ČLANAK
POD NASLOVOM :**

Zastava sa četiri „S“ na lokalnoj crkvi

KARIN DONJI Kao i prošle godine

Inače, ovaj pravoslavni blagdan okupio je, osim Srba iz pravoslavnih sela u zaleđu Benkovca i Obrovca, pa čak Gračaca i Srba, mnoge koji danas žive u Srbiji, pa je tako Karin jučer bio prepun automobila registarskih oznaka Beograda, Sombora, Šapca...

<http://www.voxportal.hr/vijest/zastava-sa-cetiri-s-na-lokalnoj-crkvi/13325.html>

DOSTAVLJAMO HRVATSKOJ JAVNOSTI OBJAVLJENE TEKSTOVE
STRANKE HRVATSKOG ZAJEDNIŠTVA

**HRVATI PRAVOSLAVNE VJEROISPOVJESTI SKUPA SA SVOJIM
SVEĆENSTVOM 1945. GODINE U HRVATSKOJ DOŽIVJELI SU
TRAGEDIJU KRIKOM DO NEBA**

Samo zato jer su u Hrvatskoj živjeli kao Hrvati i slavili Oca Stvoritelja, svjedoče kao silne žrtve što i danas odzvanja ... na prostorima Hrvatske.

Zaslužena milost od Boga ponovno hrvatske pravoslavce ujedinjuje i daje im snagu na hrvatskim prostorima. Odolijevaju kušnjama dok se dižu iz pepela, obnavljaju hrvatsku pravoslavnu crkvu.

Hrvatski pravoslavni vjernici mole da pravoslavne crkve drugih zemalja pošalju svećenike u Hrvatsku kao pomoć dok ne stasaju mladi Hrvati za službu Hrvatima pravoslavne vjeroispovijesti u Hrvatskoj.

HRVATI KATOLICI I HRVATI PRAVOSLAVCI PORUČUJU

Odlučno smo obnovili hrvatsku pravoslavnu crkvu i pored nekih birokratskih zavrzlama kojima razni repovi okupatora s hrvatskim janjičarima vremenski ... kočē.

Hrvatski pravoslavci učvršćuju hrvatsku pravoslavnu crkvu u Hrvatskoj i sve čine po pravilima pravoslavlja u svijetu.

Hrvatski teritorij srpskoj pravoslavnoj crkvi nije više uporište, dok nabraja „svoju” materijalnu imovinu što je kroz prošlo stoljeće u Hrvatskoj ugrabila, zbog čega i jest

osnovana u Hrvatskoj i da bi bila uzor, vodilja svome srpskom narodu kao okupatoru Hrvatske.

Prema svim pravilima pravoslavlja srpska pravoslavna crkva u Hrvatskoj nema više uporišta na hrvatskim prostorima, dok kalkurira s vremenom pokušava ignorirati stvarnost.

Ubuduće, neka popovi dosadašnje srpske pravoslavne crkve u Hrvatskoj slobodno otputuju u Srbiju i tamo podučavaju Srbe kršćanskim vrijednostima – životu, što im i jest zadaća i uvjet da se na Zemlji živi uzorno i sretno.

Dakle, okupatorima je opomena kako nisu dovoljni samo njihovi zakoni, po kojima su se kao zlo sami urušili, bez Božjih zakona po kojima čovjek jest.

Napokon, srpski popovi, kao predvodnici Srba, ustali su se i krenuli iz Beograda u Hrvatsku protiv Hrvata davno prije 1941. godine.

Neka ukupno sa sobom ponesu svoje spomenike u Srbiju, što jednako vrijedi i za sve koji su bili okupatori Hrvatske i eksploatirali Hrvate.

POPOVI JOŠ UVIJEK SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE U HRVATSKOJ PO UPUTAMA IZ BEOGRADA I DALJE POKUŠAVAJU U HRVATSKOJ NARUŠITI OPĆE DOBRO

Odzvonilo je srpskoj pravoslavnoj crkvi u Hrvatskoj i zvonaru kojeg su poslali popovi srpske pravoslavne crkve da zvonu na uzbunu, pa da se još jednom uvjere da li su Hrvati naučili lekciju ili su skloni ponavljati greške kojima su išli u prilog – Srbima.

Zvonara Bogunovića u pratnji s još jednim primitivcem Srbinom poslali su popovi srpske pravoslavne crkve u Zadru na konferenciju za novinare koju je sazvala Udruga hrvatske pravoslavne crkve.

Na divljački način remetili su mir vrijeđajući prisutne, baš stilom kakvim su njihovi preci poticali na okupaciju hrvatskih zemalja i silom ustoličili svoju srpsku pravoslavnu crkvu u Hrvatskoj, po cijenu silnih hrvatskih žrtava i tako desetkujući hrvatski narod. Svojim djelovanjem u hrvatskim zemljama umanjila je brojčano Hrvate preko sedam milijuna.

HRVATSKA PRAVOSLAVNA CRKVA KAO DUHOVNA POTREBA

Kakva je to Srpska pravoslavna crkva, koja se ne pridržava osnovnih načela pravoslavlja u svijetu. Ali Hrvati su to zadnjih 150 godina osjetili na vlastitim leđima, kulminacijom terora od 1918. do 1941. godine potom od 1945. do 1990. godine uključujući i rat koji su Srbi vodili od 1990. do 1995. godine opet na

hrvatskom teritoriju, sve kako bi i dalje Hrvate eksploatirali i držali u pokornosti. Hrvati znaju i nije tajna da Srpska pravoslavna crkva sukreira skupa sa svjetovnom vlasti Srbije, što je i normalno, ali je i glavni savjetnik u srpskoj politici koji tendenciozno potiče ratove protiv Hrvatske zbog eksploatiranja, nanijevši hrvatskom narodu toliko stradanja.

Nakon što je stvorena kraljevina SHS na tim područjima silom ili milom ujedinile su se sve pravoslavne crkve sa sjedištem u Beogradu (glavnim gradom velike Srbije). Danas kao i prije 100 godina nitko ne zamjera Srbima što ne žele biti pod Grčkom ili Bugarskom pravoslavnom crkvom, još od propadanja Bizanta pravoslavne crkve se vežu uz vlastitu državu, a ne kao katolici, bilo koje države uz duhovni centar Vatikan.

Dakle, nije vlada Nezavisne Države Hrvatske 1941. godine kršila pravila hrvatskih pravoslavaca ili pravila pravoslavne crkve u svijetu, naprotiv poštivala je pravila pravoslavne crkve, omogućivši Hrvatima pravoslavne ispovijest da imaju svoju crkvu koja se vezala uz Zagreb i hrvatsku svjetovnu vlast, kao što je pravilo pravoslavnih crkvi uopće, kao što se Srpska pravoslavna crkva vezala uz Beograd ili Bugarska pravoslavna crkva uz Sofiju.

Drugo je što se Srpska pravoslavna crkva teže odriče svojih kolonija nego svjetovna vlast u Srbiji, koju je ona i poticala protiv Hrvata još od 1879. od svoje autokefalnosti, i više od stvaranja Jugoslavije 1918. godine, još drskije nakon što se Srbima svidjela Hrvatska kao kolonija.

Ako je riječ o samoj duhovnosti, zašto se Srpska pravoslavna crkva ne pripoji npr. Grčkoj pravoslavnoj crkvi, Srbe i Srpsku pravoslavnu crkvu kakvi jesu to ne zanima, jer znaju da bi takvim potezom postali grčka kolonija.

Nije slučajno da Srpska pravoslavna crkva stvara probleme i u Crnoj Gori gdje također želi zauzeti mjesto Crnogorske pravoslavne crkve.

Znaju Srbi da se pretpostavljalo kada je Srpskoj pravoslavnoj crkvi sjedište u Beogradu, da je automatski Hrvatska srpska pokrajina ili kolonija, i evo odgovora što se događalo i zašto se događalo s Hrvatskom sve do 1990. godine od strane Srba.

Ovo sve skupa hrvatski predsjednik kao znanstvenik trebao bi znati a ne da mu kao paravan služi članak tri stavak jedan, koji je davno smišljen u Beogradu, potom navikavanjem hrvatski predsjednik misli da tako nešto treba prijeći pomoću ustanka 1941. godine u Srbu u tradiciju, što su Srbi uz pomoć janjičara taj članak tri stavak jedan potvrđivali u Borićevcima, Zrin, u podkozarju i još puno mjesta u Hrvatskoj, fizički uništivši sve Hrvate pravoslavne i katoličke vjeroispovijesti, isto su učinili i 1945. godine pobivši ukupno svećenstvo Hrvatske pravoslavne crkve i katoličke koliko su stigli, i to na hrvatskom teritoriju koju su ponovo okupirali do 1990. godine.

Istina je da Srpska pravoslavna crkva direktno sudjeluje i u svjetovnoj vlasti države, što je i demonstrirala zadnjih 100. godina nad kolonijama koje su tvorile Jugoslaviju, odnosno Veliku Srbiju.

Nevjerojatno, znanstvenik - pravnik, aktualni predsjednik Hrvatske tumačeći članak tri stavak jedan kao da želi pomoći Srbima, da Bugarska, Grčka, Makedonija čak i Rumunjska preko Srpske pravoslavne crkve postanu srpske kolonije.

Josipović misli da bi Srbe u Hrvatskoj, kako ističe, Hrvatska pravoslavna crkva uznemirila, kao produžene ruke matice Srbije, tu je u pravu.

Nije se sjetio kao pravnik da Srbima kaže kako proturiječe sami sebi svojim ponašanjem zbog Udruge Hrvatske pravoslavne crkve.

Gdje je tu demokracija? Ipak, XI. dalmatinsku danas više ne može poticati Srpska pravoslavna crkva na akcije od Kočevskog roga do Širokog brijega i Mostara.

Na kraju Josipoviću, u Srbiji postoji katolička crkva, Luteranska i. . . a ipak se Hrvati u Srbiji zbog toga ne ljute, a niti im srpski predsjednik Tadić pomaže člankom tri stavkom jedan zakona . . . države.

DOLAZAK SRBA U NIN IDEJA JE SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE

Od Srbije do Bosanskog Petrovca i dalje do Nina Srbi su se tendenciozno naseljavali kako bi kontrolirali Nin i okolicu. Zbog zacrtanog cilja na tom pravcu, kao i svi osvajači, plaćali su za tako nešto najslabije pojedince iz hrvatskog korpusa. Između ostalih, kao produžene srpske ruke, za istaći je Marka Kožula iz Ražanca i Krstu Predovana iz Vrsi. Hrvati s ovih područja ističu da su oni za srpske interese radili isključivo zbog osobnih interesa. Marko Kožul postao je član Jevtićeve stranke radikala na šibenskom području. Nakon što je ta stranka silom i prevarama pobjeđivala na izborima, Marko Kožul imenovan je čak za ministra graditeljstva Kraljevine Jugoslavije.

Paralelno dok je Marko Kožul radio za kralja i Srbiju i Krste Predovan zaposlen kao poslovođa mlina na Miljšić-jarugi u Ninu, disident Hrvatske seljačke stranke, također je radio za kralja i Srbiju. Nije slučajno da je Nin hrvatski kraljevski grad bio posebno interesantan za Srbe. Marko i Krste kao polupismeni Hrvati nisu bili svjesni uloge koju su odigrali protiv Hrvata. Nin je za Srbe bio poseban trofej, pa su imali i silan razlog materijalno stimulirati Marka i Krstu.

Kada je Marko Kožul „reponja“ imenovan za ministra građevinarstva, Krste Predovan „reponja“ kao pomoćnik Marka Kožula bio je zastupnik u Skupštini Kraljevine Jugoslavije. Toliko zaslužni za svoj rad da je Marko imao mjesečnu plaću 15.000 tisuća dinara kojom je u to vrijeme mogao je kupiti 17 (sedamnaest) volova, dok Krste kao Markov pomoćnik za svoju mjesečnu plaću mogao je kupiti 10 (deset) volova, uz sve moguće beneficije koje su imali. Radi usporedbe, u to vrijeme radnik je mjesečno mogao zaraditi oko 600 (šest stotina dinara).

Pomoću volova Srbi ostvarili san . . .

Doista oni su to i zaradili, čak i više, što se na terenu očituje, osjeti i zna koliko su oni doprinijeli realizaciji Srpske pravoslavne crkve, tj. velikosrpskoj ideji, koja se nastavila preko raznih modificiranih ideja i naziva u težnji za Velikom Srbijom.

Evo razloga i uzroka za tolike žrtve u Hrvatskoj od 1918. godine i do 1941. godine pa sve od 1941. godine do 1990. godine, koji su stvorili Marko, Krste i njima slični Hrvati.

Poznato je, dok je Marko Kožul prebivao na šibenskom području (svojoj izbornoj jedinici) da je posjećivao manastir srpske pravoslavne crkve u društvu sa Šupom i drugima, manastir s kojim sada rukovodi pop „Srpske pravoslavne crkve u Hrvatskoj“ Fotije, koji razmišlja kako i pomoću Ive Josipovića zaustaviti djelovanje Hrvatske pravoslavne crkve u Hrvatskoj . . . , neka on razmišlja da sve nekretnine i pokretnine Srpska pravoslavna vrati koje su kao ideolozi Srba okupirali i pograbili u hrvatskim zemljama.

Isti Marko na području Ražanca, Krneze, Selina, Podgradine imao je drugove V. Kožula, Miočića (Miminu), Jurline iz Selina, Šalinu iz Podgradine i drugi koji su Hrvate ubijali čekićem po glavi, pokraj jama Golubinke, jame uz more kod Starigrada i drugih.

Zato je u Ražancu i Ninu UDB-a toliko djelovala . . . (vidi dokumente UDB-E u Zadru), strašno trovala hrvatsko biće. . .

Ideja pravoslavne crkve, toliko je razarala Hrvatski kraljevski grad Nin s namjerom da mu se uništi svaki trag i zauvijek padne u zaborav.

Mještani spomenutih srpskih radikala svjedoče kako su isti kasnije osjećali grižnju savjesti i psihički stradali, kao i Franjo Supilo, dakle spas je u obraćeništvu i vlastitoj zajednici, . . . lustracija. . . lustracija. . .

HRVATSKA PRAVOSLAVNA CRKVA ZBOG OBNOVE I DALJNJEG FUNKCIONIRANJA U HRVATSKOJ, NAKON SILNIH PRITISAKA TRAŽI ZAŠTITU I POMOĆ OD HRVATSKE VLADE

Hrvatska vlast i vlasti uopće su po prezetim dužnostima odgovorne, kao i pojedinci, kada naprave nedjelo protiv općeg dobra.

Dakle Hrvatska, tj. hrvatska vlast, odnosno pojedinci koji su u funkciji institucija države, dužni su zastupati hrvatski narod, a po prezetim dužnostima su i odgovorni.

Ukoliko nosioci hrvatske vlasti nisu sposobni da to čine prema hrvatskoj specifičnosti na hrvatskim prostorima, onda to trebaju činiti po uzoru urednih država koje su poticajne, u suprotnom su odgovorni kada se narušava opće dobro.

U ovom tekstu je riječ o hrvatskim pravoslavicima, odnosno Hrvatskoj pravoslavnoj crkvi koja se do sada tendenciozno i zlonamjerno zapostavlja, kako se to činilo naročito od 1918. – 1941. godine i od 1945. - 1990. godine po uputama Srpske

pravoslavne crkve kao glavnog ideologa Srba, zadnjeg okupatora Hrvatske, a kojeg je poticala, baš „elita“ Srpske pravoslavne crkve kroz povijest.

Srbi kao nacionalna manjina u Hrvatskoj predvođeni Srpskom pravoslavnom crkvom kao koordinatorom pod maskom „duhovne institucije“, šablonama svjetovnih stranaka, a sve zbog okupacije i eksploatacije hrvatskih zemalja. Svi okupatori kroz povijest zaposjedali su tuđa ognjišta na taj način, kao manjina, pomoću nekih svojih programa i statuta kako bi realizirali svoje svjetovne želje. Srpska pravoslavna crkva kao „duhovna institucija“ i više je za osudu kada pod takvim nazivom perfidno i neprirodno potiče svoj narod protiv života drugih naroda, koja se zbog svjetovnih koristi služi pogubnim stilom protiv čovjeka.

Istina, pravoslavne crkve vezane su direktno uz svoje države i glavni grad (Grčka, Rusija, Bugarska. . .), ali prije svega im je zadaća da potiču na duhovnost, što nije slučaj kako se pokazalo kroz povijest sa Srpskom pravoslavnom crkvom koja je u funkciji izričito zbog svjetovnih interesa i koristi. Srpskoj pravoslavnoj crkvi, što se i pokazalo na terenu, duhovnost je samo pokriće, kojom bi se trebala prije svega baviti. Stoga je prozrijeta, tj. nametnula se u srpskom orkestru kao prva violina s ciljem porobljavanja i eksploatiranja naroda u okruženju Srbije.

Da nije toliko u relativno kratkom vremenu htjela, možda bi i uspjela neke narode . . . i uništiti.

Nakon poraza, koji je relativno doživjela zadnja dva desetljeća, opet iznova starom šablonom zamagljivanjem, a ne duhovnošću pokušava nametnuti već viđene scenarije. Dakle, Srpska pravoslavna crkva po formi i sadržaju u funkciji je Srbima kao obična svjetovna stranka, čije su vođe zamagljene navodnom duhovnošću, dok ulaze u tuđa dvorišta, doslovce kao što je radio i pop Đujić. Njih nije briga što pijani i drski, u tuđim kućama samo razbijaju tuđe, kao što su činili Hrvatima i neki drugi okupatori. To najbolje potvrđuju ratovi koji su se uvijek vodili na hrvatskom teritoriju, što na Zemlji uljezima dozvole samo naivni narodi.

Očito, preko repova Srba pravoslavne vjeroispovijesti koji su nažalost i danas u Hrvatskoj, nesrazmjerno svojoj brojčanosti, nosioci vlasti, i danas stvaraju agoniju koja se nastavlja, uz pomoć kojejkakve hrvatske mutljevine u Hrvatskom saboru, koja toga jest i nije svjesna ovisno o genima istih, što adekvatno po djelima pokazuje njihova biografija i djela, jer se tako pokazuje i prikazuju na terenu konkretno.

Hrvati pravoslavci su već od 1918. -1941. godine i od 1945. - 1990. godine ugroženi od strane srpskog okupatora, silom i milom ih se asimilira preko Srpske pravoslavne crkve, pod pritiskom zbog „života“ poneki su čak po navici služili zbog mrvica srpskoj mašineriji, stvaranoj po Srpskoj pravoslavnoj crkvi daleko od duhovnosti, izričito zbog ovosvjetovnih koristi (okupacijom Hrvatske i drugih zemalja u okruženju Srbije), kao konkurenciju ubijali su i asimilirali Hrvate pravoslavne vjeroispovijesti i totalno zameli Hrvatsku pravoslavnu crkvu koja je starija od Srpske pravoslavne crkve.

I pored tolike dokumentacije i argumenata što ide u prilog Hrvatima pravoslavne ispovijesti ista se i dalje zlostavlja i progoni, samo zato što traže ono što im je zagantirano Hrvatskim ustavom i pravilima pravoslavne crkve kao institucije na Zemlji.

Zato kao nedužnu žrtvu Hrvate pravoslavce, Hrvatsku pravoslavnu crkvu Hrvatska je dužna kao država i logistički podržavati,. Očito Hrvati u Hrvatskom saboru nisu svjesni da pod sugestijama i dirigiranjem pravoslavaca Srba, šablonama iz propale im Jugoslavije (Velike Srbije) pokušavaju održavati mrtvu Jugoslaviju, pomoću repova iz njihovih jugoslavenskih institucija (UDB-e, JNA i dr.).

Pravoslavna crkva svake države, veže se uz svoju državu, tj. svjetovnu vlast, što znači da se u stranoj državi ne može ponašati kao produžena ruka, tj. okupator matične države. Dakle, kao i ostale u svijetu pravoslavne crkve, u ovom slučaju Hrvatska pravoslavna crkva, direktno je vezana uz Hrvatsku, Zagreb, koju kao takvu logistički je dužna pomagati Hrvatska.

Kada je riječ o Srbima pravoslavne vjeroispovijesti, koliko god ih je, fizički oni su za sada manjina, koji bi po nekom atributu pravoslavlja miješali kruške i jabuke samo zbog ovosvjatovnih koristi, kao okupatori htjeli bi i dalje u Hrvatskoj Srpsku pravoslavnu crkvu kao nosioca ukupnog pravoslavlja u Hrvatskoj, kao i na Zemlji.

Za razliku od Srba, Hrvati pravoslavne vjeroispovijesti u Hrvatskoj nisu manjina već sastavni dio korpusa hrvatskog bića, kako smo pojasnili bez miješanja kruška i jabuka, Hrvatski pravoslavci su sastavni dio hrvatskog korpusa.

Stoga, Hrvatska pravoslavna crkva bezrezervno zaslužuje pomoć svih institucija države Hrvatske, kao sastavni dio hrvatskog bića. Danas dok se obnavlja Hrvatska pravoslavna crkva u vlastitoj domovini Hrvatskoj nevjerojatno, popovima se već prijete i stvaraju se razni pritisci, jer u Srpskoj pravoslavnoj crkvi misle da će ih omesti dok obnavljaju Hrvatsku pravoslavnu crkvu za pravoslavce Hrvate u Hrvatskoj. Da ne bi zlo ojačalo potrebna im je zaštita Države Hrvatske.

Zagreb-Zadar, 29. srpnja 2011. godine

STRANKA HRVATSKOG ZAJEDNIŠTVA